

اعلامیه تعهد درباره ایدز و ویروس آن

مجمع عمومی ملل متحد

اجلاس ویژه درباره ایدز و ویروس آن

۲۵-۲۷ ژوئن ۲۰۰۱

مندرجات

پیش گفتار

اعلامیه تعهد درباره ایدز و ویروس آن

رهبری

پیشگیری

مراقبت، پشتیبانی و درمان

ایدز و ویروس آن و حقوق بشر

کاهش آسیب پذیری

کودکانی که بر اثر ایدز و ویروس آن یتیم و آسیب پذیر شده اند

کاهش تاثیر اجتماعی و اقتصادی

تحقیق و پیشرفت

ایدز و ویروس آن در مناطق دچار مناقشه و فاجعه

منابع

پیگیری

پیشگفتار

برای این که امیدی به موفقیت در مبارزه علیه ایدز و ویروس آن وجود داشته باشد، مردم جهان باید در یک ائتلاف بزرگ جهانی دست به دست هم بدهند. اعلامیه تعهد درباره ایدز و ویروس آن نقطه اوج فرایندی یک ساله از آگاهی، درگیری و بسیج است. امیدواری بزرگ من این است که این اعلامیه نشانه ظهور واکنشی به این بیماری مرگبار- از طرف دولتها، سازمانهای چند جانبه، بخش خصوصی و جامعه مدنی - باشد که به زودی بتواند به مقیاس خود این اپیدمی برابری کند.

تا امروز ایدز و ویروس آن حدود ۳۶ میلیون نفر را آلوده کرده و جان ۲۲ میلیون نفر را گرفته است. جامعه بین المللی با تصویب این اعلامیه در اجلاس ویژه مجمع عمومی ملل متحد، که از ۲۵ تا ۲۷ ژوئن ۲۰۰۱ تشکیل شد، هدفهای مشترکی را برای کاهش گسترش ایدز و ویروس آن و کاهش تاثیر آن تعیین کرد.

اگر چه این اعلامیه دستور کار گسترده ای را تعیین کرده، اولویت های ما باید روشن باشد:

- اول، اطمینان حاصل کنیم که مردم - مخصوصاً جوانان - بدانند که برای اجتناب از آلودگی چه باید بکنند؛

- دوم، شاید غم انگیزترین شکل انتقال ویروس ایدز یعنی انتقال از مادر به کودک را متوقف کنیم؛

- سوم، امکان درمان همه افراد آلوده به ویروس ایدز را فراهم سازیم؛

- چهارم، جستجو برای یافتن واکسن و همچنین درمان قطعی ایدز را مضاعف کنیم؛ و

- پنجم، از همه کسانی که ایدز زندگی آنان را نابود کرده، مخصوصاً بیش از ۱۳ میلیون یتیم، مراقبت به عمل آوریم.

نبرد علیه ایدز بدون منابع لازم به پیروزی نخواهد رسید. ما هر سال برای همه جنبه های این مبارزه در کشورهای کم درآمد و دارای درآمد متوسط به بسیج هفت تا ده میلیارد دلار نیاز داریم. بخشی از این مبلغ در خود این کشورها به دست خواهد آمد. در آفریقا رهبران در حال حاضر سرگرم برخورد با این چالش هستند و دولتهای آفریقایی وعده داده اند بودجه های بهداشتی خود را به میزان قابل توجهی افزایش دهند. این قابل ستایش است اما کافی نیست.

کشورهای آفریقایی و دیگر کشورهای در حال توسعه برای تامین نیازهای مردم خود به کمکهای اساسی نیاز خواهند داشت. به این دلیل است که مجمع عمومی در این اعلامیه تعهد با تاسیس " صندوق جهانی بهداشت و ایدز"، که حالا همه طرفین توافق دارند که باید تا پایان امسال فعال شود، موافقت کرد. تاکنون دولتها، بنیادها، محافل تجاری و شهروندان خصوصی بیش از یک میلیارد دلار به این صندوق کمک کرده یا وعده پرداخت آن را کرده اند. این شروعی بسیار خوب است، اما کمکهای خیلی بیشتر لازم

است. بنابراین از دولتها، جامعه مدنی، بخش خصوصی، بنیادها و افراد تقاضا می‌کنم به هر شکلی که می‌توانند به مبارزه علیه ایدز کمک کنند.

در جنگ با ایدز و ویروس آن چیزی به نام ما و آنان، کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه، ثروتمند یا فقیر موجود ندارد، فقط یک دشمن مشترک است که هیچ مرزی نمی‌شناسد و همه مردم را تهدید می‌کند. اما همه باید به خاطر داشته باشیم در حالی ایدز و ویروس آن فقیر و غنی را مبتلا می‌سازد، فقیران در برابر آن به مراتب آسیب پذیرتر و پس از ابتلا، برای مبارزه با آن به شدت ناتوان ترند. رهبری و تعهدی که در این اعلامیه ابراز شده به هزاران نفر از امدادگران بهداشتی، معلمان و رهبران جوامع که در فقیرترین قسمت های جهان با این بیماری مبارزه می‌کنند، و به میلیونها نفری که از عوارض آن رنج می‌برند نیرو و امید تازه خواهد داد. آنان حالا خواهند دانست که جهان سر انجام برای بسج اراده - و دادن تعهد برای تامین منابع - به منظور پیروزی در این جنگ برای تمامی بشریت دست به کار شده است.

کوفی عنان

دبیر کل سازمان ملل متحد

اعلامیه تعهد درباره ایدز و ویروس آن

بحران جهانی - اقدام جهانی

۱- ما سران و نمایندگان کشورها و دولتها که از ۲۵ تا ۲۷ ژوئن ۲۰۰۱ برای شرکت در بیست و ششمین اجلاس ویژه مجمع عمومی که مطابق با قطعنامه ۵۵/۱۳ مورخ سوم نوامبر ۲۰۰۰، به عنوان امری اضطراری، برای مرور و بررسی تمامی جنبه های مشکل بیماری ایدز و ویروس آن، و همچنین تضمین تعهدی جهانی برای افزایش هماهنگی و تشدید تلاشهای ملی، منطقه ای و بین المللی برای مبارزه با آن به شیوه ای فراگیر در سازمان ملل متحد تشکیل شد، گرد آمدیم؛

۲- با نگرانی شدید از این که اپیدمی جهانی ایدز و ویروس آن، با توجه به مقیاس و تاثیر ویرانگری که دارد یک مورد اضطراری جهانی و یکی از وحشتناک ترین چالشها را در برابر زندگی و حیثیت انسان، و همچنین در برابر برخورداری موثر از حقوق بشر، تشکیل می‌دهد، که رشد اجتماعی و اقتصادی را در سراسر جهان تضعیف می‌کند و بر تمامی سطوح جامعه - ملی، اجتماعی، خانوادگی و فردی - تاثیر می‌گذارد؛

-۳- با توجه و نگرانی شدید از این موضوع که تا پایان سال ۲۰۰۰، تعداد ۳۶/۱ میلیون نفر در سراسر جهان مبتلا به ایدز یا آلوده به ویروس آن بودند که از این تعداد ۹۰ درصد در کشورهای در حال توسعه و ۷۵ درصد در منطقه جنوب صحرای آفریقا زندگی می کنند؛

-۴- با توجه و نگرانی شدید از این امر که همه افراد، فقیر و غنی، بدون تمایز از نظر سن، جنسیت یا نژاد تحت تاثیر اپیدمی و ویروس آن قرار دارند، و توجه بیشتر به این نکته که مردم در کشورهای در حال توسعه بیشتر تحت تاثیر آن هستند، و زنان، نوجوانان و کودکان، به ویژه دختران، آسیب پذیرتر هستند؛

-۵- همچنین با نگرانی از این که شیوع مداوم بیماری ایدز و ویروس آن مانعی جدی در راه تحقق هدفهای توسعه جهانی که ما در اجلاس سران هزاره ملل متحد تصویب کردیم، تشکیل می دهد؛

-۶- با یادآوری و تایید مجدد تعهدات پیشین خود درباره ایدز و ویروس آن:
-اعلامیه هزاره ملل متحد در ۸ سپتامبر ۲۰۰۰؛
-اعلامیه سیاسی و اقدامات و ابتکارهای بیشتر برای اجرای تعهدات مربوط به توسعه اجتماعی در اجلاس جهانی سران، در اول ژوئیه ۲۰۰۰،
-اعلامیه سیاسی ۳ و اقدام و ابتکارهای بیشتر به منظور اجرای اعلامیه و خط مشی برای اقدام پکن، در ۱۰ ژوئن ۲۰۰۰،
-اقدامات اساسی برای اجرای بیشتر برنامه اقدام کنفرانس بین المللی جمعیت و توسعه در ۲ ژوئیه ۱۹۹۹،
-فراخوان منطقه ای برای اقدام در مبارزه با ایدز و ویروس آن در آسیا و اقیانوس آرام، در ۲۵ آوریل ۲۰۰۱،
-اعلامیه و چارچوب برای اقدام " ابوجا " به منظور مبارزه با اپیدمی ایدز و ویروس آن، سل و دیگر بیماریهای عفونی مربوطه در آفریقا، در ۲۷ آوریل ۲۰۰۱؛
-اعلامیه دهمین اجلاس سران کشورهای آیبرو- امریکن، در ۱۸ نوامبر ۲۰۰۰؛
-مشارکت پان- کاریبین علیه بیماری ایدز و ویروس آن، در ۱۴ فوریه ۲۰۰۱؛
-برنامه اقدام اتحادیه اروپا: اقدام تسریع شده درباره اپیدمی ایدز و ویروس آن، مالاریا و سل در زمینه کاهش فقر، در ۱۴ مه ۲۰۰۱؛
-اعلامیه دریای بالتیک درباره جلوگیری از ایدز و ویروس آن، در ۴ مه ۲۰۰۱؛
-اعلامیه آسیای مرکزی درباره ایدز و ویروس آن، در ۱۸ مه ۲۰۰۱؛

-۷- با اعتقاد بر ضرورت نشان دادن یک واکنش فوری، هماهنگ شده و مستمر به اپیدمی ایدز و ویروس آن، که بر تجارب و درسهای آموخته شده طی ۲۰ سال گذشته متکی باشد؛

۸- با نگرانی شدید و توجه به این که آفریقا، به ویژه منطقه جنوب صحرای آفریقا، در حال حاضر آلوده ترین منطقه به ایدز و ویروس آن است، و در آنجا شیوع این اپیدمی یک حالت اضطراری به شمار می آید که توسعه و عمران، انسجام اجتماعی، ثبات سیاسی، امنیت غذایی و طول عمر را تهدید و بار اقتصادی نابود کننده ای را تحمیل می کند، و اوضاع بحرانی این قاره انجام اقدام فوری و استثنائی در سطح ملی، منطقه ای و بین المللی را ضروری می سازد؛

۹- با استقبال از تعهدات سران کشورها یا دولت های آفریقایی در اجلاس ویژه ابوجا در آوریل ۲۰۰۱، به ویژه تعهد آنان به تعیین هدف اختصاص حداقل ۱۵ درصد بودجه های ملی سالانه خود به بهبود بخش بهداشت برای کمک به برخورد با اپیدمی ایدز و ویروس آن؛ و با شناخت این امر که اقدام برای نیل به این هدف، به وسیله کشورهای که منابع شان محدود است، نیازمند به کمک روز افزون بین المللی خواهد بود؛

۱۰- همچنین با شناسایی این که مناطق دیگر به شدت آلوده هستند و با تهدیدهای مشابه مواجه اند، به ویژه منطقه کارائیب، با دومین نسبت آلودگی به ویروس ایدز پس از جنوب صحرای آفریقا، منطقه آسیا-اقیانوس آرام، که ۷/۵ میلیون نفر از مردم آن در حال حاضر مبتلا به ایدز یا حامل ویروس آن هستند، منطقه امریکای لاتین با ۱/۵ میلیون فرد مبتلا به ایدز و آلوده به ویروس آن و منطقه اروپای شرقی و مرکزی با نسبت های آلودگی به سرعت در حال افزایش، و این که اگر هیچ اقدام ویژه ای به عمل نیاید امکان بالقوه افزایش سریع اپیدمی ایدز و تاثیر آن در سراسر جهان وجود دارد؛

۱۱- با شناسایی این که فقر، توسعه نیافتگی و بی سوادی از جمله عوامل مساعدت کننده اصلی به شیوع ایدز و ویروس آن هستند، و با توجه و نگرانی شدید از این که ایدز و ویروس آن در حال تشدید فقر بوده و در حال حاضر مانع و یا باعث معکوس شدن روند توسعه در بسیاری از کشورهاست و بنابراین باید با آن به شیوه ای یکپارچه برخورد شود؛

۱۲- با توجه به این که مناقشات مسلحانه و بلایای طبیعی نیز شیوع این اپیدمی را تشدید می کنند؛

۱۳- با توجه بیشتر به این امر که رسوایی، سکوت، تبعیض و انکار، و همچنین فقدان رازداری و اطمینان، تلاش های مربوط به پیشگیری، مراقبت و مدارا را تضعیف و تاثیر این اپیدمی را بر افراد، خانواده ها، جوامع و ملت ها بیشتر می کند و به آنها نیز باید رسیدگی شود؛

- ۱۴- با تاکید بر این که برابری جنسیتی و توانمند سازی زنان عناصر اساسی در کاهش آسیب پذیری زنان و دختران در برابر ایدز و ویروس آن هستند؛
- ۱۵- با شناخت این امر که دسترسی به دارو در زمینه اپیدمی هایی مانند ایدز و ویروس آن یکی از عناصر اساسی برای نیل تدریجی به تحقق همگان در مورد بر خورداری از بالاترین سطوح قابل دسترسی بهداشت جسمی و فکری است؛
- ۱۶- با شناخت این که تحقق کامل حقوق بشر و آزادیهای اساسی برای همه یک عنصر ضروری در یک واکنش جهانی به اپیدمی ایدز و ویروس آن، از جمله در حوزه های پیشگیری، مراقبت، پشتیبانی و مداوا است، و این که از آسیب پذیری در برابر ایدز و ویروس آن می کاهد و از رسوایی و بدنامی و تبعیض های مربوطه علیه کسانی که مبتلا به ایدز و ویروس آن یا در معرض خطر آن هستند، جلوگیری می کند؛
- ۱۷- با اذعان به این که پیشگیری از آلودگی به ویروس ایدز باید نقطه اتکا هر واکنش ملی، منطقه ای و بین المللی به این اپیدمی باشد، و این که پیشگیری، مراقبت، حمایت و مداوا برای افراد مبتلا و تحت تاثیر ایدز و ویروس آن عناصر متقابلا تقویت کننده یک واکنش موثر هستند و باید در یک دیدگاه فراگیر در مورد مبارزه با این اپیدمی تلفیق شوند؛
- ۱۸- با شناسایی ضرورت دستیابی به هدفهای پیشگیرانه که در اعلامیه حاضر به منظور متوقف کردن گسترش این اپیدمی تعیین شده، و با اذعان به این که همه کشورها باید به تاکید در مورد جلوگیری موثر و گسترده، از جمله تلاشها برای افزایش آگاهی از طریق آموزش، تغذیه، خدمات مربوط به مراقبت های بهداشتی و اطلاعات ادامه دهند؛
- ۱۹- با شناخت این امر که مراقبت، پشتیبانی و مدارا می تواند به پیشگیری موثر از طریق پذیرش فزاینده مشاوره و آزمون داوطلبانه و محرمانه، و با حفظ تماس نزدیک افراد مبتلا به ایدز و آلوده به ویروس آن و گروه های آسیب پذیر با نظام های مراقبت بهداشتی و ایجاد تسهیلات در زمینه دسترسی آنان به اطلاعات، مشاوره و تدارکات پیشگیرانه کند؛
- ۲۰- با تاکید بر اهمیت نقش مهم فرهنگ، خانواده، عوامل قومی و مذهبی در پیشگیری از این اپیدمی و در مداوا، مراقبت و پشتیبانی، به حساب آوردن ویژگی های هر کشور و همچنین احترام گذاشتن به تمامی حقوق بشر و آزادی های بنیادی؛

- ۲۱- با توجه و نگرانی نسبت به این امر که بعضی از عوامل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، مالی و حقوقی منفی در زمینه تلاشها برای افزایش آگاهی، آموزش، پیشگیری، مراقبت، درمان و پشتیبانی مانع ایجاد می کنند؛
- ۲۲- با توجه به اهمیت ایجاد و تقویت منابع انسانی و زیر ساختارهای اجتماعی و بهداشت ملی به عنوان انگیزه هایی برای ارائه موثر خدمات مربوط به پیشگیری، درمان، مراقبت و پشتیبانی؛
- ۲۳- با اذعان به این که خط مشی های موثر پیشگیری، مراقبت و درمان نیاز به تغییرات رفتاری و دسترسی بیشتر و بدون تبعیض از جمله به واکسن ها، کاندوم ها، میکروبی کش ها، روان کننده ها (Lubricants)، وسایل تزریق استریل، داروها، از جمله درمان ضد ریتروویروس، تشخیصی و فن آوری های مربوطه، و همچنین تحقیق و توسعه روزافزون خواهند داشت؛
- ۲۴- همچنین با قبول این که قیمت، در دسترس بودن و ارزانی داروها و فن آوری های مربوطه عوامل مهمی هستند که همه جنبه های آنها باید مورد بررسی و رسیدگی قرار گیرد و این که لازم است از قیمت این داروها و فن آوری ها با همکاری نزدیک با بخش خصوصی و شرکت های دارویی کاسته شود؛
- ۲۵- با اذعان به این که فقدان داروهای ارزان و فقدان ساختارهای تدارک و عرضه عملی و نظام های بهداشتی همچنان مانع نشان دادن واکنش موثر به ایدز و ویروس آن در بسیاری از کشورها، به خصوص برای فقیرترین افراد است، و با فراخوان تلاشها برای عرضه داروها به قیمت های پایین برای نیازمندان؛
- ۲۶- با استقبال از تلاش های کشورها برای ترویج نوآوری و ایجاد صنایع داخلی منطبق با قانون بین المللی به منظور افزایش دسترسی به داروها برای محافظت از سلامت مردم خود و با توجه به این که لازم است تاثیر قراردادهای تجارت بین المللی بر دسترسی به داروهای اساسی یا تولید داخلی آنها و بر ساخت داروهای جدید بیشتر ارزیابی شود.
- ۲۷- با استقبال از پیشرفت حاصله در بعضی از کشورها در زمینه مهار اپیدمی ایدز، به ویژه از طریق : تعهد و رهبری سیاسی قوی در بالاترین سطوح، از جمله رهبری اجتماع؛ استفاده موثر از منابع موجود و داروهای سنتی؛ خط مشی های پیشگیری، مراقبت، پشتیبانی و مداوای موفقیت آمیز، ابتکارهای اطلاعاتی و آموزشی؛ کار کردن مشارکتی با جوامع، جامعه مدنی، افراد درگیر با ایدز و ویروس آن و گروه های آسیب پذیر؛ و ترویج و حمایت فعالانه از حقوق؛ و اذعان به اهمیت سهیم شدن و افزودن تجربه های دسته جمعی و گوناگون، از طریق همکاری منطقه ای و بین المللی از جمله شمال- جنوب، جنوب- شمال، و همکاری سه جانبه؛

۲۸- با اذعان به این که منابع اختصاص داده شده به مبارزه به اپیدمی ایدز در سطوح ملی و بین المللی با ابعاد و اهمیت این مساله متناسب و برابر نیست؛

۲۹- با پذیرفتن اهمیت بنیادی تقویت توانایی های ملی، منطقه ای و زیر منطقه ای برای برخورد و مبارزه موثر با ایدز و ویروس آن و این که انجام این اقدام به منابع مالی، فنی و انسانی مداوم و فراوان از طریق همکاری و اقدام ملی شدید و همکاری روزافزون منطقه ای، زیر منطقه ای و بین المللی نیاز خواهد داشت؛

۳۰- با شناخت این که مشکلات ناشی از بدهی خارجی و بهره آن توانایی بسیاری از کشورهای در حال توسعه، و همچنین کشورهای دارای اقتصاد در حال گذار را برای سرمایه گذاری در مبارزه علیه ایدز و ویروس آن به شدت محدود کرده؛

۳۱- با تایید نقش اساسی ایفا شده توسط خانواده در پیشگیری، مراقبت، پشتیبانی و مداوای افراد درگیر یا مبتلا به ایدز و آلوده به ویروس آن، با به خاطر داشتن این امر که در نظام های متفاوت فرهنگی، اجتماعی و سیاسی اشکال گوناگون خانواده وجود دارد؛

۳۲- با تایید این که در ماورای نقش اساسی ایفا شده به وسیله جوامع، مشارکت های نیرومند در میان دولتها، نظام ملل متحد، سازمان های بین دولتی، افرادی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند و گروه های آسیب پذیر، موسسات پزشکی، علمی و آموزشی، سازمان های غیر دولتی، بخش بازرگانی، از جمله شرکت های دارویی ژنریک و تحقیقاتی، اتحادیه های صنفی، رسانه ها، نمایندگان پارلمان ها، نهادها، سازمان های اجتماعی، سازمان های مذهبی و رهبران سنتی دارای اهمیت هستند؛

۳۳- با اذعان به نقش ویژه و مساعدت مهم افرادی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند، جوانان و عوامل جامعه مدنی در برخورد با مساله ایدز و ویروس آن در همه جنبه های آن، و شناسایی این امر که درگیری و مشارکت کامل آنان در طراحی، برنامه ریزی، اجرا و ارزیابی برنامه ها برای نشان دادن واکنش های موثر به اپیدمی ایدز و ویروس آن حیاتی است؛

۳۴- با اذعان بیشتر بر تلاش های سازمان های انسان دوستانه بین المللی از جمله داوطلبان فدراسیون بین المللی صلیب سرخ و جوامع هلال احمر که با این اپیدمی در آلوده ترین نواحی سراسر جهان مبارزه می کنند؛

۳۵- با ستایش از نقش رهبری و هماهنگ کنندگی در برنامه هیات نظام ملل متحد درباره ایدز و ویروس آن (UNAIDS) در زمینه خط مشی، هماهنگی و تشریح مساعی در مورد ایدز و ویروس آن؛ و با توجه به تایید آن در چارچوب خط مشی جهانی " درباره ایدز و ویروس آن در دسامبر ۲۰۰۰، که می توانست، به عنوان

طرحی مناسب، به کشورهای عضو و عوامل مربوطه جامعه مدنی در ایجاد خط مشی های مبارزه با ایدز و ویروس آن، با در نظر گرفتن محیط و شرایط خاص اپیدمی ایدز در قسمت های مختلف جهان، کمک کند؛

۳۶-

تعهد خود را برای برخورد با بحران ایدز و ویروس آن با انجام اقداماتی به شرح زیر، با توجه به شرایط و موقعیت های گوناگون در مناطق و کشورهای مختلف در سراسر جهان رسماً اعلام می کنیم؛

رهبری

برای نشان دادن واکنش موثر به اپیدمی ایدز، رهبری نیرومند در تمامی سطوح جامعه ضروری است رهبری دولتها در مبارزه با ایدز و ویروس آن ضروری است و تلاش های آنها باید با مشارکت کامل و فعالانه جامعه مدنی، محافل و جوامع بازرگانی بخش خصوصی تکمیل شود رهبری شامل تعهد شخصی و انجام اقدامات عینی و مشخص است.

در سطح ملی

۳۷-

تا سال ۲۰۰۳، تهیه و اجرای خط مشی های ملی چند بخشی و تامین بودجه برنامه ها برای مبارزه با ایدز و ویروس آن که با اپیدمی به صورت صریح و مستقیم برخورد کند؛ مقابله با رسوایی و بدنامی، سکوت و انکار و نادیده گرفتن آن؛ رسیدگی به ابعاد اپیدمی ایدز بر اساس جنسیت و سن؛ حذف تبعیض و محروم سازی؛ جلب مشارکت جامعه مدنی و بخش بازرگانی و مشارکت کامل افرادی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند، افراد گروه های آسیب پذیر و کسانی که بیشتر در معرض خطر قرار دارند، به ویژه زنان و جوانان؛ جذب منابع تا حد ممکن از بودجه های ملی بدون محروم شدن از منابع دیگر، از جمله مساعدت و همکاری بین المللی؛ ترویج و حمایت کامل از کلیه جنبه های حقوق بشر و آزادی های بنیادی، از جمله حق برخورداری از بالاترین معیار قابل حصول بهداشت جسمی و روحی؛ ادغام و تلفیق یک دیدگاه جنسیتی؛ رسیدگی به خطر، آسیب پذیری، پیشگیری، مراقبت، مداوا و پشتیبانی و کاهش تاثیر اپیدمی؛ و تقویت توانایی نظام بهداشتی، آموزشی و حقوقی را تضمین کنیم؛

۳۸-

تا سال ۲۰۰۳، اولویت های مربوط به پیشگیری، مراقبت، مداوا و پشتیبانی و کاهش تاثیر ایدز و ویروس آن را در برنامه ریزی اصلی توسعه، از جمله در خط مشی های

مربوط به ریشه کن کردن فقر، برنامه های اختصاص بودجه ملی و توسعه در سطح بخش تلفیق کنیم؛

در سطح منطقه ای و زیر منطقه ای

۳۹- از سازمان ها و شرکای منطقه ای بخواهیم فعالانه در برخورد با بحران شرکت کنند و از آنها در انجام این کار پشتیبانی کنیم؛ همکاری و هماهنگی منطقه ای، زیر منطقه ای و بین منطقه ای را بیشتر کنیم، و خط مشی ها و واکنش های منطقه ای در حمایت از تلاش های گسترده در سطح کشور ایجاد نمائیم؛

۴۰- از کلیه ابتکارهای منطقه ای و زیر منطقه ای درباره ایدز و ویروس آن از جمله: مشارکت بین المللی علیه ایدز در آفریقا (IPAA) و اجماع و برنامه اقدام آفریقایی مجمع توسعه آفریقایی- کمیسیون منطقه ای آفریقا: رهبری برای غلبه بر ایدز و ویروس آن؛ اعلامیه و چارچوب اقدام برای مبارزه با ایدز و ویروس آن، سل و دیگر بیماری های عفونی و وابسته در آفریقا؛ مشارکت Pan-Caribbean CARICOM علیه ایدز و ویروس آن؛ فراخوان منطقه ای اسکاپ برای اقدام به منظور مبارزه با ایدز و ویروس آن در آسیا و اقیانوس آرام، ابتکار و برنامه اقدام دریای بالتیک؛ گروه همکاری فنی افقی در مورد ایدز و ویروس آن در امریکای لاتین و کارائیب؛ و برنامه اقدام اتحادیه اروپا: اقدام سریع درباره ایدز و ویروس آن، مالاریا و سل در زمینه کاهش فقر، پشتیبانی به عمل آوریم؛

۴۱- ایجاد نگرش ها و برنامه های منطقه ای برای برخورد با ایدز و ویروس آن را تشویق کنیم؛

۴۲- از سازمان های محلی و ملی برای گسترش و تقویت مشارکت ها، ائتلاف ها و شبکه های منطقه ای تشویق و پشتیبانی کنیم؛

۴۳- شورای اقتصادی و اجتماعی ملل متحد را تشویق کنیم از کمیسیون های منطقه ای، در چارچوب مأموریت ها و منابع خاص آنها، بخواهد از تلاش های ملی در مناطق مربوط به آنها در مبارزه با ایدز و ویروس آن پشتیبانی کنند؛

در سطح جهانی

۴۴- از اقدام و هماهنگی بیشتر به وسیله تمامی سازمان های مربوطه نظام ملل متحد، از جمله مشارکت کامل آنها در تهیه و اجرای یک برنامه استراتژیک ملل متحد برای

درمان و مبارزه با ایدز و ویروس آن که مرتباً به روز شده باشد، براساس اصول موجود در اعلامیه حاضر پشتیبانی کنیم؛

۴۵- از همکاری بیشتر بین سازمان های مربوطه نظام ملل متحد و سازمان های بین المللی که با ایدز و ویروس آن مبارزه می کنند پشتیبانی به عمل آوریم؛

۴۶- از همکاری بیشتر و ایجاد مشارکت های نوآورانه بین بخش های عمومی و خصوصی، و تا سال ۲۰۰۳، از ایجاد و تقویت ساز و کارهایی که شرکای جامعه مدنی و بخش خصوصی و افرادی را که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند و گروه های آسیب پذیر را در مبارزه علیه ایدز و ویروس آن درگیر کند، تشویق به عمل آوریم؛

پیشگیری

پیشگیری باید اساس واکنش ما باشد

۴۷- تا سال ۲۰۰۳، هدف های ملی مدت دار تعیین کنیم تا به این هدف پیشگیری جهانی که در حد بین المللی در مورد آن توافق شده برسیم که تا سال ۲۰۰۵ از شیوع ویروس ایدز بین مردان و زنان جوان ۱۵ تا ۲۴ ساله درآلوده ترین کشورها تا ۲۵ درصد و در کل جهان تا سال ۲۰۱۰ به میزان ۲۵ درصد کم، و تلاش ها برای دستیابی به این هدف ها را تشدید کنیم و همچنین با نگرش ها و افکار کلیشه ای و متحجر مربوط به جنسیت، و نابرابری های جنسی در رابطه با ایدز و ویروس آن مبارزه و مشارکت فعالانه مردان و پسران را تشویق کنیم؛

۴۸- تا سال ۲۰۰۳، هدف های پیشگیری ملی را تعیین، عوامل منجر به شیوع اپیدمی ایدز و افزایش دهنده آسیب پذیری مردم را شناسایی و بررسی کنیم تا موارد اشاعه ویروس ایدز برای گروه های قابل شناسایی، در داخل محیط های محلی خاص، که در حال حاضر نسبت آلودگی به ویروس ایدز در آنها زیاد یا در حال افزایش است، یا اطلاعات بهداشت عمومی موجود نشان می دهد در معرض بیشترین خطر آلودگی های تازه قرار دارند، کاهش یابد.

۴۹- تا سال ۲۰۰۵، واکنش به ایدز و ویروس آن در دنیای کار با تدوین و اجرای برنامه های پیشگیری و مراقبت در بخش های کار عمومی، خصوصی و غیر رسمی تقویت کنیم، و به منظور تامین محیط کار حمایتی برای کسانی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند، اقداماتی انجام دهیم.

۵۰- تا سال ۲۰۰۵، خط مشی های ملی، منطقه ای و بین المللی را که دسترسی به برنامه های پیشگیری از ایدز و ویروس آن را برای مهاجران و کارگران غیر ثابت آسان می کنند، از جمله تامین اطلاعات درباره خدمات اجتماعی و بهداشتی تدوین و اجرای آنها را آغاز کنیم؛

۵۱- تا سال ۲۰۰۳، اقدامات احتیاطی همگانی در محیط های مراقبت بهداشتی به عمل آوریم تا از انتقال ویروس ایدز جلوگیری شود؛

۵۲- تا سال ۲۰۰۵، تضمین کنیم: که طیفی گسترده از برنامه های پیشگیری که شرایط، اصول اخلاقی و ارزش های فرهنگی محلی را مورد توجه قرار دهند، در همه کشورها، به ویژه در آلوده ترین آنها، شامل اطلاعات، آموزش و ارتباطات، به زبان هایی که برای جوامع قابل درک تر باشند و فرهنگ ها را محترم بشمارند، به منظور کاهش رفتار خطرپذیر و تشویق رفتار جنسی مسئولانه، از جمله خویشتنداری و وفاداری، در دسترس همگان قرار داده شود؛ دسترسی به وسایل ضروری، شامل کاندوم های خاص زنان و مردان و سرنگ های بهداشتی بیشتر شود؛ به منظور کمتر کردن ضرر استفاده از مواد مخدر برای معتادان تلاش به عمل آید؛ دسترسی به مشاوره و آزمون داوطلبانه و محرمانه بیشتر شود؛ ذخایر خون سالم شود؛ و بیماری های جنسی مسری به موقع و به طرز موثری مداوا شوند؛

۵۳- تا سال ۲۰۰۵، اطمینان حاصل کنیم که حداقل ۹۰ درصد، و تا سال ۲۰۱۰ حداقل ۹۵ درصد زنان و مردان جوان ۱۵ تا ۲۴ ساله به اطلاعات، آموزش، شامل همسالان و آموزش خاص جوانان راجع به ویروس ایدز، و خدمات لازم برای ایجاد مهارت های زیستی لازم به منظور کاهش آسیب پذیری آنان در برابر آلودگی به ویروس ایدز، در مشارکت کامل با جوانان، والدین، خانواده ها، مربیان و ارائه دهندگان مراقبت های بهداشتی، دسترسی داشته باشند.

۵۴- تا سال ۲۰۰۵، نسبت نوزادان آلوده به ویروس ایدز را تا ۲۰ درصد، و تا ۵۰ درصد تا سال ۲۰۱۰، با حصول اطمینان از این که ۸۰ درصد زنان حامله ای که به مراقبت های پیش از زایمان دسترسی دارند، از خدمات اطلاعاتی مشاوره ای و دیگر خدمات مربوط به پیشگیری از ابتلا به ویروس ایدز که برای آنان قابل دسترسی استف برخوردارند، کاهش دهیم، تامین دسترسی به درمان موثر را برای زنان و کودکان آلوده به ویروس ایدز را افزایش دهیم تا از انتقال ویروس ایدز از مادر به کودک و همچنین از طریق انجام اقدامات موثر برای زنان آلوده به ویروس ایدز، شامل مشاوره و آزمون داوطلبانه و محرمانه، دسترسی به مداوا، مخصوصا درمان "ضد ریتروویروسی" و هر جا که مناسب باشد، جایگزین های شیر مادر و تامین مراقبت مداوم، کاسته شود؛

مراقبت، پشتیبانی و درمان

مراقبت، پشتیبانی و درمان عناصر بنیادی یک واکنش موثر هستند

۵۵- تا سال ۲۰۰۵، اطمینان حاصل کنیم که خط مشی های ملی، تحت حمایت خط مشی ها و تدابیر منطقه ای و بین المللی، با همکاری نزدیک جامعه بین المللی، شامل دولتها و سازمان های مربوطه بین دولتی، و همچنین جامعه مدنی و بخش بازرگانی، برای تقویت نظام های مراقبت بهداشتی و برخورد با عوامل موثر بر تهیه داروهای مربوط به مداوای ویروس ایدز، شامل از جمله داروهای "ضد ریتروویروسی" ارزانی و قیمت گذاری، از جمله قیمت گذاری متفاوت، و توانایی فنی و نظام مراقبت بهداشتی تدوین شود. همچنین، به شیوه ای اضطراری هر تلاشی برای تامین تدریجی و مداوم بالاترین استاندارد قابل دسترسی درمان ایدز و ویروس آن، از جمله پیشگیری و مداوای عفونت های ناشی از ایدز، و استفاده موثر از درمان "ضد ریتروویروسی" دارای کنترل کیفی به شیوه ای دقیق و نظارت شده برای انسجام و تاثیر بیشتر و کاهش خطر ایجاد مقاومت به عمل آوریم؛ و در تقویت سیاست ها و روش های داروسازی، از جمله سیاست ها و روش های مربوط به داروهای ژنریک و شیوه های مربوط به مالکیت معنوی، به منظور ترویج بیشتر نوآوری و ایجاد صنایع داخلی متناسب با قوانین بین المللی به طور سازنده همکاری کنیم؛

۵۶- تا سال ۲۰۰۵، در اجرای خط مشی های مراقبت فراگیر برای : تقویت مراقبت متکی بر جامعه و خانواده، از جمله مراقبت توسط بخش غیر رسمی، و نظام های مراقبت بهداشتی برای تامین و نظارت بر درمان افرادی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند، از جمله کودکان مبتلا، و برای پشتیبانی از افراد، خانوارها، خانواده ها و جوامع تحت تاثیر ایدز و ویروس آن رشد کرده و پیشرفت چشمگیر داشته باشیم؛ و توانایی و شرایط کاری پرسنل مراقبت بهداشتی، و کارایی نظام های عرضه، طرح های تامین مالی و ساز و کارهای ارجاعی لازم برای تامین دسترسی به داروهای ارزان، از جمله داروهای ضد "ریتروویروسی"، تشخیصی و فن آوری های مربوطه، و همچنین معاینه پزشکی کیفی، مراقبت روانشناختی و تسکین دهنده را بهتر کنیم؛

۵۷- تا سال ۲۰۰۳، اطمینان حاصل کنیم که خط مشی های ملی به منظور تامین مراقبت روانشناختی برای افراد، خانواده ها و جوامع تحت تاثیر ایدز و ویروس آن تهیه و تدوین شود؛

ایدز و ویروس آن و حقوق بشر

تحقق حقوق بشر و آزادی های بنیادی برای همه به منظور کاهش آسیب پذیری به ایدز و ویروس آن ضروری است

احترام به حقوق کسانی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند یک واکنش موثر را ایجاد می کند

۵۸- تا سال ۲۰۰۳، قوانین، مقررات و ضوابط مناسب دیگر برای حذف کلیه شکل های تبعیض علیه کسانی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند و اعضای گروه های آسیب پذیر و تضمین برخورداری کامل آنان از تمامی حقوق بشر و آزادی های بنیادی، به ویژه تضمین برخورداری آنان، از جمله به آموزش، کار، اشتغال، مراقبت های بهداشتی، خدمات بهداشتی و اجتماعی، پیشگیری، پشتیبانی و مداوا، اطلاعات و پشتیبانی قانون را وضع و تصویب، تقویت یا اجرا کنیم و در همان حال به حریم زندگی خصوصی و محفوظ نگهداشتن اسرار آنان احترام بگذاریم؛ و خط مشی ها و تدابیری برای مبارزه با بدنامی و محرومیت ناشی از ایدز تهیه و تدوین کنیم؛

۵۹- تا سال ۲۰۰۵، با به یاد داشتن محیط و ویژگی اپیدمی ایدز و این که زنان و دختران در سراسر جهان بیش از مردان تحت تاثیر ایدز و ویروس آن قرار دارند، خط مشی های ملی را که به پیشرفت زنان و برخورداری کامل آنان از تمامی حقوق بشر کمک می کند تدوین و اجرای آنها را تسریع کنیم؛ مسئولیت مشترک مردان و زنان را توانمند سازیم تا بر مسائل مربوط به جنسیت خود کنترل دلشته و آزادانه و مسئولانه درباره آنها تصمیم بگیرند تا توانایی آنان برای دفاع از خود در برابر آلودگی به ویروس ایدز افزایش یابد؛

۶۰- تا سال ۲۰۰۵، به منظور افزایش توانایی های زنان و دختران نوجوان برای محافظت از خود از خطر آلودگی به ویروس ایدز، در درجه اول، از طریق مراقبت بهداشتی و خدمات بهداشتی، از جمله رعایت بهداشت باروری و جنسی، و از طریق آموزش پیشگیری که برابری جنسی را در چارچوبی فرهنگی و حساس به جنسیت ترویج کند، اقداماتی به عمل آوریم؛

۶۱- تا سال ۲۰۰۵، تهیه و تدوین و اجرای سریع خط مشی های ملی برای توانمند سازی زنان، ترویج و پشتیبانی از برخورداری کامل زنان از تمامی حقوق بشر و کاهش آسیب پذیری آنان در برابر ایدز و ویروس آن از طریق حذف همه اشکال تبعیض، و همچنین تمامی اشکال خشونت علیه زنان و دختران، از جمله شیوه های زیانبار سنتی

و مرسوم، سوء استفاده، تجاوز جنسی و اشکال دیگر خشونت جنسی، کتک زدن و قاجاق زنان و دختران را تضمین کنیم؛

کاهش آسیب پذیری

**در نشان دادن واکنش باید به آسیب پذیرها اولویت داده شود
توانمند سازی زنان برای کاهش آسیب پذیری آنان ضروری است**

۶۲- تا سال ۲۰۰۳، به منظور تکمیل برنامه های پیشگیری که توجه خود را بر فعالیت هایی معطوف می کنند که افراد را در خطر آلودگی به ویروس ایدز قرار می دهد، مانند رفتار جنسی نا مطمئن و اعتیاد تزریقی، در تمام کشورها خط مشی ها، سیاستها و برنامه هایی مناسب داشته باشیم که آن عواملی را که افراد را مخصوصاً در برابر آلودگی به ویروس ایدز آسیب پذیر می کنند، از جمله توسعه نیافتگی، ناامنی اقتصادی، فقر، عدم توانمند سازی زنان، فقدان آموزش، محرومیت اجتماعی، بیسوادی، تبعیض، فقدان اطلاعات و یا وسایلی برای محافظت از خود، و همه انواع بهره کشی جنسی از زنان، دختران و پسران، از جمله برای دلایل تجاری شناسایی و شروع به توجه به آنها بکنیم. چنین خط مشی ها، سیاستها و برنامه هایی باید به بعد جنسی اپیدمی ایدز توجه کرده، اقدامی را که برای رسیدگی و رفع آسیب پذیری انجام خواهد شد، مشخص سازد و هدف هایی را برای دستیابی تعیین کند.

۶۳- تا سال ۲۰۰۳، خط مشی ها، سیاستها و برنامه هایی تدوین و یا تقویت کنیم که اهمیت خانواده را در کاهش آسیب پذیری، از جمله در آموزش و هدایت کودکان و در نظر گرفتن عوامل فرهنگی، مذهبی و اخلاقی، برای کاهش آسیب پذیری کودکان و جوانان با تضمین دسترسی دختران و پسران به آموزش ابتدایی و متوسطه، از جمله آموزش مسائل مربوط به ایدز و ویروس آن به نوجوانان به رسمیت بشناسد؛ ایجاد محیط های امن و مطمئن را مخصوصاً برای دختران جوان تضمین کنیم؛ اطلاعات خوب و مناسب جوانان و خدمات مشاوره ای و آموزش بهداشت جنسی را افزایش دهیم؛ برنامه های بهداشت جنسی و باروری را تقویت کنیم؛ و خانواده ها و جوانان را تا حد ممکن در برنامه ریزی، اجرا و ارزیابی برنامه های مراقبت و پیشگیری از ایدز و ویروس آن شرکت دهیم؛

۶۴- تا سال ۲۰۰۳، خط مشی ها، سیاستها و برنامه های ملی را با حمایت ابتکارهای منطقه ای و بین المللی به طور مناسب، از طریق دیدگاهی مشارکتی، برای کمک و حمایت از بهداشت آن گروه های قابل شناسایی که در حال حاضر احتمال آلودگی آنان به ویروس ایدز زیاد یا در حال افزایش است یا گروه هایی که اطلاعات بهداشت

عمومی نشان می دهد بیشتر در معرض خطر قرار دارند و در برابر آلوده شدن آسیب پذیرترند، آنگونه که عواملی مانند سابقه محلی اپیدمی، فقر، شیوه های روابط جنسی، روش های استعمال مواد مخدر، معاش، موقعیت نهادی، تحرکات جمعیتی و ساختارهای اجتماعی گسیخته شده، اجباری یا به طریق دیگر، نشان می دهد، تهیه یا تقویت کنیم؛

کودکانی که بر اثر ایدز و ویروس آن یتیم و آسیب پذیر شده اند

کودکانی که بر اثر ایدز و ویروس آن یتیم شده اند و تحت تاثیر آن قرار دارند نیازمند کمک ویژه هستند

۶۵- سیاستها و خط مشی های ملی برای ایجاد و تقویت توانایی های دولتی، خانوادگی و اجتماعی به منظور تامین محیطی حمایتی برای یتیمان و دختران و پسران آلوده و تحت تاثیر ایدز و ویروس آن، از جمله با ارائه مشاوره و پشتیبانی روانشناختی مناسب، تضمین ثبت نام آنان در مدرسه و دسترسی به پناهگاه، تغذیه و بهداشت خوب و خدمات اجتماعی مناسب بر مبنایی برابر با کودکان دیگر تا سال ۲۰۰۳ تهیه و تا ۲۰۰۵ اجرا کنیم؛ و از یتیمان و کودکان آسیب پذیر در برابر تمامی اشکال سوء استفاده، خشونت، بهره کشی، تبعیض، قاچاق و محرومیت از ارث محافظت کنیم؛

۶۶- برخورداری بدون تبعیض، کامل و برابر از تمامی حقوق بشر را برای کودکانی که بر اثر ایدز و ویروس آن یتیم و آسیب پذیر شده اند، از طریق اجرای یک سیاست فعالانه و مشهود جلوگیری از بدنامی آنان تضمین کنیم؛

۶۷- از جامعه بین المللی، به ویژه کشورهای کمک کننده، جامعه مدنی، و همچنین بخش خصوصی بخواهیم به منظور پشتیبانی از اجرای برنامه ها برای کودکانی که بر اثر ایدز و ویروس آن یتیم یا آسیب پذیر شده اند برنامه های ملی را در مناطق آلوده و در کشورهایی که در معرض خطر شدید آلودگی قرار دارند به نحو موثری تکمیل کنند و کمک های ویژه به منطقه جنوب صحرای آفریقا اختصاص دهند؛

کاهش تاثیر اجتماعی و اقتصادی

توجه به مسایل مربوط به ایدز و ویروس آن معادل سرمایه گذاری در توسعه پایدار است

۶۸- تا سال ۲۰۰۳، تاثیر اقتصادی و اجتماعی اپیدمی ایدز و ویروس آن را ارزیابی و برای پرداختن به تاثیر آن بر سطوح فردی، خانوادگی، اجتماعی و ملی خط مشی های چند بخشی تهیه کنیم؛ خط مشی های ملی فقر زدایی را برای برخورد با تاثیر ایدز و ویروس آن بر درآمد خانواده، معشیت و دسترسی به خدمات اجتماعی اساسی، با توجه خاص به افراد، خانواده ها و جوامعی که به شدت تحت تاثیر این اپیدمی قرار گرفته اند، تهیه و اجرای آنها را سرعت بخشیم؛ تاثیر اجتماعی و اقتصادی ایدز و ویروس آن را در تمامی سطوح اجتماع به ویژه روی زنان و سالخوردگان، به خصوص در نقش آنان به عنوان مراقبت کننده، و در خانواده های تحت تاثیر ایدز و ویروس آن، بررسی و به نیازهای ویژه آنان رسیدگی کنیم؛ و سیاست های توسعه اجتماعی و اقتصادی، شامل سیاست های حمایت اجتماعی برای بررسی تاثیر ایدز و ویروس آن بر رشد اقتصادی، تامین خدمات اقتصادی اساسی، قدرت تولید و بهره وری کارگر، درآمدهای دولت، و فشارهای موجب بروز کاهش منابع عمومی را تعدیل و تنظیم کنیم.

۶۹- تا سال ۲۰۰۳، با مشاوره با نمایندگان کارفرمایان و کارگران و با در نظر گرفتن رهنمودهای تثبیت شده بین المللی درباره ایدز و ویروس آن در محل کار، یک چارچوب سیاسی و حقوقی ملی تهیه کنیم که از حقوق و حیثیت افرادی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند و تحت تاثیر آنها قرار دارند و کسانی که در معرض حداکثر خطر ایدز و ویروس آن هستند، در محل کار محافظت به عمل آورد؛

تحقیق و پیشرفت

با توجه به اینکه هنوز راه درمان ایدز و ویروس آن پیدا نشده، انجام تحقیق و نیل به پیشرفت بیشتر حیاتی است

۷۰- سرمایه گذاری برای ساختن واکسن ویروس ایدز را افزایش دهیم و بر سرعت تحقیقات در این مورد بیفزاییم و در همان حال توانایی تحقیقات ملی، به ویژه در کشورهای در حال توسعه، و مخصوصاً برای آلودگی های ویروسی رایج در مناطق به شدت آلوده، به وجود آوریم؛ علاوه بر این، از افزایش سرمایه گذاری ملی و بین

المللی در تحقیقات مربوط به ایدز و ویروس آن، از جمله بیومدیکال، اعمال جراحی، تحقیقات اجتماعی، فرهنگی و رفتاری و در پزشکی سنتی برای بهبود شیوه های پیشگیری و درمانی پشتیبانی و تشویق کنیم؛ سرعت دسترسی به فن آوری های پیشگیری، مراقبت و مداوا و نگهداری و پرستاری از مبتلایان به ایدز و ویروس آن (و عفونت ها و عوارض وابسته به آن و بیماریهای مقاربتی) از جمله شیوه های کنترل زنانه و میکروب کش ها، و مخصوصاً واکسن های مناسب، مطمئن و ارزان قیمت ویروس ایدز، و تحویل آنها، و دسترسی به شیوه های تشخیص، آزمایش و راه های پیشگیری از سرایت از مادر به کودک را بیشتر کنیم؛ درک خود را از عواملی که بر این اپیدمی تأثیر می گذارند و اقداماتی که به آن مربوط می شوند، مانند افزایش اعتبارات و مشارکت های بخش خصوصی و عمومی، بهتر کنیم؛ و محیطی مساعد برای تحقیقات به وجود آوریم و اطمینان حاصل کنیم که بر عالی ترین معیارهای اخلاقی استوار است؛

۷۱- ایجاد زیر ساخت های تحقیقاتی، ظرفیت و توانایی آزمایشگاهی، شیوه های بهتر نظارت، جمع آوری، پردازش و انتشار داده ها و اطلاعات، و آموزش پژوهشگران بالینی و بنیانی، دانشمندان اجتماعی، ارائه دهندگان مراقبت های بهداشتی و تکنسین ها، با توجه فراگیرتر به کشورهای که بیشتر تحت تأثیر ایدز و ویروس آن هستند، مخصوصاً کشورهای در حال توسعه و کشورهایی که در حال تجربه گسترش سریع این اپیدمی یا در معرض خطر گسترش سریع آن هستند، در سطوح ملی و بین المللی را پشتیبانی و تشویق کنیم؛

۷۲- برای نظارت بر اثر بخشی درمان، مسمومیت، آثار جانبی، تأثیر متقابل داروها، و مقاومت داروها شیوه های مناسبی را ایجاد و ارزیابی کنیم و روش هایی برای نظارت بر تأثیر مداوا روی انتقال ویروس ایدز و رفتارهای خطرناک به وجود آوریم؛

۷۳- همکاری منطقه ای و بین المللی، مخصوصاً همکاری شمال - جنوب، جنوب - جنوب و سه جانبه را در زمینه انتقال فن آوری های مربوطه مناسب با محیط زیست در پیشگیری از ایدز و ویروس آن و مراقبت از مبتلایان، مبادله تجربه ها و بهترین شیوه های کار، محققان و یافته های تحقیقات و نقش UNAIDS را در این فرایند تقویت کنیم. در این زمینه، مالکیت نتایج نهایی این یافته ها و فن آوری های تحقیقاتی مشترک به وسیله همه طرفین تحقیقات را با انعکاس مساعدت مربوطه آنان و مشروط بر تأمین حمایت قانونی آنان از چنین یافته هایی را تشویق کنیم؛ و تأیید کنیم که انجام تمامی چنین تحقیقاتی باید فارغ از تعصب و جبهه گیری باشد؛

۷۴- تا سال ۲۰۰۳، تضمین کنیم که همه مقاله نامه های تحقیقی برای بررسی مداوای ایدز و ویروس آن، شامل درمان های ضد ریتروویروس و واکسن ها، بر اساس رهنمودها و بهترین شیوه های بین المللی به وسیله کمیته های اخلاقی مستقل، که در

آنها افرادی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند و مراقبت کنندگان برای درمان ضد ریتروویروس شرکت می کنند، ارزیابی می شود؛

ایدز و ویروس آن در مناطق دچار مناقشه و فاجعه

مناقشات و بلایا به گسترش ایدز و ویروس آن کمک می کنند

۷۵- تا سال ۲۰۰۳، خط مشی های ملی را که عناصر آگاهی، پیشگیری، مراقبت و مداوای ایدز و ویروس آن را در برنامه های اقدام، که به موقعیت های اضطراری واکنش نشان می دهند، با پذیرفتن این که جمعیت هایی که بر اثر مناقشه مسلحانه، وضعیت اضطراری انسانی و بلایا و فجایع طبیعی ثبات زندگی خود را از دست می دهند، از جمله پناهندگان، افراد آواره در کشور خود، و مخصوصاً زنان و کودکان، در معرض خطر مضاعف آلودگی به ویروس ایدز قرار دارند، تلفیق می کنند، تهیه و شروع به اجرای آنها کنیم؛ و هر جا که مناسب باشد، اجزای عامل ایدز و ویروس آن را در برنامه های کمک رسانی بین المللی ادغام کنیم؛

۷۶- از کلیه کار گزاران های ملل متحد، سازمان های منطقه ای و بین المللی، و همچنین سازمان های غیر دولتی که در تهیه و تحویل کمک بین المللی به کشورها و مناطقی که دچار مناقشه، بحران های انسانی یا فجایع طبیعی هستند، شرکت دارند، بخواهیم عناصر پیشگیری، مراقبت و آگاهی از ایدز و ویروس آن را به عنوان یک موضوع اضطراری در طرح ها و برنامه های خود بگنجانند و به کارکنان خود در مورد مسائل مربوط به این اپیدمی آموزش دهند و آنان را آگاه کنند؛

۷۷- تا سال ۲۰۰۳، خط مشی های ملی مناسب برای برخورد با گسترش ویروس ایدز بین اعضای نیروهای مسلح کشورها، هر جا که لازم باشد، از جمله ارتش و نیروهای دفاع مدنی، داشته باشیم، و راه های استفاده از کارکنانی از این نیروها را که در زمینه پیشگیری و آگاهی از ایدز و ویروس آن آموزش و تعلیم دیده اند برای کمک به فعالیت های مربوط به آگاهی و پیشگیری از ایدز و ویروس آن، از جمله مشارکت در فعالیت های امداد رسانی در مواقع اضطراری، انسانی، فاجعه و کمک به بازسازی را بررسی کنیم؛

۷۸- تا سال ۲۰۰۳، گنجانیدن برنامه های آموزش و آگاهی از ایدز و ویروس آن، از جمله یک واحد جنسیتی، را در رهنمودهایی که برای استفاده پرسنل دفاعی و سایر پرسنلی که در عملیات حفظ صلح بین المللی شرکت دارند، طراحی شده، تضمین کنیم، و در عین حال به تلاش های آموزشی پیش از استقرار، برای این پرسنل، ادامه دهیم؛

منابع

بدون منابع جدید، بیشتر و مستمر نمی توان با چالش ایدز و ویروس آن مقابله کرد

۷۹- اطمینان حاصل کنیم که منابع تامین شده برای واکنش جهانی به منظور مقابله با ایدز و ویروس آن اساسی و مداوم بوده و در جهت نیل به نتایج هماهنگ شده اند؛

۸۰- تا سال ۲۰۰۵، از طریق مجموعه ای از گام های فزاینده، به یک هدف کلی اختصاص هزینه سالانه بین ۷ تا ۱۰ میلیارد دلار برای این اپیدمی در کشورهای دارای درآمد کم و متوسط و کشورهایی که در حال تجربه کردن یا در خطر تجربه کردن شیوع گسترده آن هستند، برای جلوگیری، مراقبت، مداوا، پشتیبانی و کاهش تاثیر ایدز و ویروس آن برسیم، و برای تضمین تامین منابع مورد لزوم، مخصوصاً از کشورهای کمک کننده و همچنین از بودجه های ملی با در نظر داشتن این که منابع کشورهای آلوده تر به شدت محدود است اقداماتی انجام دهیم؛

۸۱- از جامعه بین المللی، هر جا که ممکن باشد، بخواهیم برای پیشگیری، مراقبت و درمان ایدز و ویروس آن در کشورهای در حال توسعه کمک بلا عوض کنند؛

۸۲- اختصاص بودجه ملی برای اجرای برنامه های مربوط به ایدز و ویروس آن را اضافه کنیم و در الویت قرار دهیم، و اطمینان حاصل کنیم که همه وزارتخانه ها و دیگر دست اندرکاران مربوطه بودجه کافی برای این کار اختصاص دهند؛

۸۳- از کشورهای توسعه یافته ای که چنین کرده اند، می خواهیم برای رسیدن به هدف های اختصاص ۰/۷ درصد تولید ناخالص ملی خود برای کمک عمرانی رسمی و هدف های تخصیص ۰/۱۵ درصد تا ۰/۲۰ درصد تولید ناخالص ملی خود به عنوان کمک عمرانی رسمی برای کشورهای کمتر توسعه یافته، همچنان که توافق شده بود، با حداکثر سرعت ممکن، با در نظر گرفتن فوریت و شدت گسترش اپیدمی ایدز و ویروس آن، تلاش کنند؛

۸۴- از جامعه بین المللی می خواهیم تلاش های کشورهای در حال توسعه را که اعتبارهای ملی خود را برای مبارزه با اپیدمی ایدز و ویروس آن از طریق کمک عمرانی بین المللی اضافه می کنند، مخصوصاً کشورهایی که بیشتر تحت تاثیر ایدز و ویروس آن هستند، به ویژه در آفریقا، و مخصوصاً در منطقه جنوب صحرای آفریقا، دریای کارائیب، کشورهای در معرض خطر زیاد شیوع اپیدمی ایدز و ویروس آن و دیگر مناطق آلوده که منابع آنها برای مقابله با این اپیدمی به شدت محدود است، تکمیل کنند؛

۸۵- اقدامات مربوط به ایدز و ویروس آن را به طور مناسب در برنامه های کمک عمرانی و خط مشی های فقرزدایی، تلفیق کرده و موثرترین و شفاف ترین استفاده از همه منابع اختصاص داده شده را تشویق کنیم؛

۸۶- از جامعه بین المللی بخواهیم، و از جامعه مدنی و بخش خصوصی دعوت کنیم برای کمک به کاهش تاثیر اجتماعی و اقتصادی ایدز و ویروس آن در آلوده ترین کشورهای در حال توسعه اقدامات مناسب انجام دهند؛

۸۷- ابتکار "کشورهای فقیر به شدت بدهکار" را بدون تاخیر بیشتر اجرا کنیم و به سرعت به لغو همه بدهی های رسمی دو جانبه کشورهای فقیر به شدت بدهکار، مخصوصاً کشورهایی که بیشتر تحت تاثیر ایدز و ویروس آن هستند، در مقابل تعهدات آشکار آنها در مورد فقرزدایی، موافقت کنیم، و از آنها بخواهیم بهره های بخشیده شده خود را در راه برنامه های حذف فقر، به ویژه برای پیشگیری، مداوا، مراقبت و پشتیبانی از بیماران مبتلا به ایدز و ویروس آن و دیگر بیماری های عفونی سرمایه گذاری کنند؛

۸۸- انجام اقدام سریع هماهنگ برای برخورد موثر با مشکلات ناشی از بدهی کشورهای کمتر توسعه یافته، کشورهای در حال توسعه کم درآمد، و کشورهای در حال توسعه دارای درآمد متوسط، مخصوصاً آن کشورهایی که دچار مشکلات مربوط به ایدز و ویروس آن هستند، به طریقی فراگیر، عادلانه، توسعه گرا و ماندگار از طریق انجام اقدامات گوناگون ملی و بین المللی که به منظور قابل تحمل کردن بدهی آنها در درازمدت و به این وسیله بهتر کردن توانایی آنها برای برخورد با اپیدمی ایدز و ویروس آن، از جمله ساز و کارهای مرتب موجود برای کاهش بدهی، مانند معاوضه بدهی برای انجام طرح هایی به منظور پیشگیری، مراقبت و درمان اپیدمی ایدز و ویروس آن طراحی شده، خواستاریم؛

۸۹- سرمایه گذاری بیشتر در سطوح ملی، منطقه ای و بین المللی در تحقیقات مربوط به ایدز و ویروس آن، به ویژه برای توسعه و پیشرفت فن آوری های ماندگار و ارزان پیشگیری، مانند واکسن ها و میکروب کش ها، و تهیه مبتکرانه طراح های مالی و تدارکاتی را به منظور تسهیل سریع به واکسن ها، هرگاه که در دسترس باشند، تشویق کنیم؛

۹۰- از ایجاد یک "صندوق جهانی بهداشت و ایدز و ویروس آن" برای تامین مالی یک واکنش فوری و گسترده به این اپیدمی بر مبنای نگرشی یکپارچه و منسجم به پیشگیری، مراقبت و درمان و کمک به دولت ها، از جمله، در تلاش های آنها به منظور مبارزه با ایدز و ویروس آن با قائل شدن اولویت لازم برای کشورهای آلوده تر، به ویژه در منطقه جنوب صحرای آفریقا و دریای کارائیب و کشورهای در

معرض خطر زیاد، بر مبنای اضطراری، پشتیبانی کنیم، و کمک ها به این صندوق را از منابع خصوصی و عمومی با تقاضایی خاص از بنیادها، جامعه تجاری، از جمله شرکت های داروسازی، بخش خصوصی، افراد ثروتمند و نیکوکار و کشورهای کمک دهنده بسیج کنیم؛

۹۱- تا سال ۲۰۰۲، دست به تلاشی جهانی برای جمع آوری پول از عموم و همچنین بخش خصوصی، توسط "برنامه مشترک ملل متحد در مورد بیماری ایدز و ویروس آن" با حمایت و همکاری شرکای منطقه مند در تمام سطوح، برای مساعدت به "صندوق جهانی بهداشت و ایدز و ویروس آن" بزنیم؛

۹۲- اعتبارات افزوده را به کمیسیون ها و سازمان های ملی، منطقه ای و زیر منطقه ای هدایت کنیم تا آنها را قادر سازیم که به دولت ها در سطوح ملی، منطقه ای و زیر منطقه ای در تلاش های آنها برای نشان دادن واکنش به بحران یاری دهند؛

۹۳- منابع مورد نیاز برای همکاری با کشورهای در حمایت از اهداف اعلامیه حاضر در اختیار کارگزاری هایی که با یکدیگر مشارکت دارند تحت "برنامه مشترک ملل متحد در مورد بیماری ایدز و ویروس آن" و دبیرخانه این برنامه قرار دهیم؛

پیگیری

حفظ تلاش های فعلی و نظارت بر پیشرفت ضروری است

در سطح ملی

۹۴- با مشارکت جامعه مدنی، به ویژه کسانی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند، گروه های آسیب پذیر و مراقبت کنندگان، از پیشرفت های حاصله در تحقق این تعهدات، شناسایی مشکلات و موانع برای دستیابی به پیشرفت، بررسی های دوره ای ملی انجام دهیم، و انتشار گسترده نتایج این بررسی ها را تضمین کنیم؛

۹۵- برای کمک به امر پیگیری در سنجش و ارزیابی پیشرفت های حاصله، ساز و کارهای مناسب نظارت و ارزیابی به وجود آوریم، و ابزارهای مناسب نظارت و ارزیابی را با داده های کافی اپیدمی شناسی، تهیه کنیم؛

۹۶- تا سال ۲۰۰۳، شیوه های موثر نظارت را هر جا که مناسب باشد برای ترویج و حمایت از حقوق بشر کسانی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند ایجاد یا تقویت کنیم؛

در سطح منطقه ای

۹۷- مسایل مربوط به ایدز و ویروس آن و بهداشت عمومی مربوط به آن را هر جا که مناسب باشد، در دستور کار جلسات منطقه ای در سطح وزیران و روسای کشورها و دولت ها بگنجانیم؛

۹۸- برای تسهیل انجام بررسی های دوره ای به وسیله کمیسیون های منطقه ای و یا سازمان های منطقه ای از پیشرفت در اجرای خط مشی های منطقه ای و رسیدگی به اولویت های منطقه ای از پردازش و جمع آوری داده ها حمایت، و انتشار گسترده نتایج این بررسی ها را تضمین کنیم؛

۹۹- مبادله اطلاعات و تجربه ها را بین کشورها برای اجرای مقررات و تعهدات موجود در این اعلامیه، و به ویژه تسهیل همکاری گسترده بین جنوب - جنوب و همکاری سه جانبه تشویق کنیم؛

۱۰۰- وقت کافی و حداقل یک روز کامل از اجلاس سالانه مجمع عمومی را به بحث و بررسی گزارشی از دبیر کل درباره پیشرفت های حاصله در تحقق تعهدات تعیین شده در اعلامیه حاضر، با نظری به شناسایی و تشخیص مشکلات و محدودیت ها و توصیه هایی درباره انجام اقدام لازم برای نیل به پیشرفت بیشتر اختصاص دهیم؛

۱۰۱- اطمینان حاصل کنیم که مسایل مربوط به ایدز و ویروس آن در دستور کار همه کنفرانس ها و اجلاس های مربوطه سازمان ملل متحد گنجانده شود؛

۱۰۲- از ابتکارها برای تشکیل کنفرانس ها، سمینارها، دوره های آموزشی فشرده، برنامه ها و دوره های آموزشی برای پیگیری مسایل مطرح شده در اعلامیه حاضر حمایت، و در این زمینه، مشارکت در انتشار گسترده نتایج کنفرانس آتی داکار درباره دسترسی به مراقبت از افراد آلوده به ویروس ایدز؛ ششمین کنگره بین المللی درباره ایدز در آسیا و اقیانوس آرام؛ دوازدهمین کنفرانس بین المللی درباره ایدز و بیماری های مقاربتی در آفریقا؛ چهارمین کنفرانس بین المللی درباره ایدز، در بارسلون، اسپانیا؛ دهمین کنفرانس بین المللی درباره کسانی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند، در "پورت او اسپین" (Port-of-Spain)؛ دومین گردهمایی و سومین کنفرانس گروه همکاری فنی خاص درباره ایدز و ویروس آن و بیماری های مقاربتی در آمریکای لاتین و کارائیب، هاوانا؛ پنجمین کنفرانس بین المللی درباره مراقبت در خانه و اجتماع از افرادی که با ایدز و ویروس آن زندگی می کنند در چیانگ می، تایلند را تشویق کنیم؛

۱۰۳- با نظری به بهبود برابری در دسترسی به داروهای اساسی، امکان ایجاد و اجرای شیوه هایی برای نظارت و گزارش داوطلبانه قیمت های جهانی دارو، در همکاری با سازمان های غیر دولتی و دیگر شرکای ذینفع را بررسی کنیم؛

ما از ارزش کار کسانی که رهبری تلاش‌ها برای افزایش آگاهی درباره اپیدمی ایدز و ویروس آن و همچنین برخورد با دشواری‌های پیچیده آن را به عهده داشته‌اند واقف بوده و از آنان قدردانی می‌کنیم؛
ما مشتاقانه منتظر رهبری نیرومند به وسیله دولت‌ها و تلاش‌های هماهنگ با مشارکت کامل و فعالانه ملل متحد، کل نظام چندجانبه، جامعه مدنی، جامعه بازرگانی و بخش خصوصی هستیم؛
و نهایتاً، از همه کشورها می‌خواهیم گام‌های ضروری برای اجرای اعلامیه حاضر، با مشارکت و همکاری قوی با دیگر شرکای چندجانبه و دوجانبه و با جامعه مدنی بردارند.

مصوب اجلاس ویژه مجمع عمومی درباره ایدز و ویروس آن
قطعنامه A/RES/S-26/2
۲۷ ژوئن ۲۰۰۱

برای اطلاعات بیشتر لطفاً با مراکز زیر تماس بگیرید؛

Joint UN Programme on HIV/AIDS (UNAIDS)
20 avenues Appia
1211 Geneva 27
Switzerland
TEL: (+4122)7914651
FAX: (+4122)7914165
EMAIL: unaids@unaids.org
Internet: www.unaids.org

UN Department of Public Information
Room S-955, United Nations
New York, NY 10017, USA
FAX: (212)963-0536
EMAIL: mediainfo@un.org
Internet: www.un.org/ga/aids

ترجمه غیر رسمی